

Sv. Inocent I., pápež a vyznávač

28. júla 2024 ✝ Cirkev

Sv. Inocent bol jeden z najväčších pápežov prvých storočí svätej Cirkvi. On riadil ako najvyšší pastier svätú Cirkev za čias sv. Hieronyma a sv. Augustína. Na neho ako vzor viery sa odvoláva sv. Augustín vo svojom liste, písanom ku panne Demetriade: *«Pridrži sa viery svätého Inocenta, ktorý je nástupníkom apoštolskej stolice a blahej pamäti Anastázia, ani neprijímaj druhú vieru, hoci sa zdáš byť múdra a horlivá.»*

Životopisné údaje

Svätý Inocent sa narodil koncom 4. storočia v Albane neďaleko Ríma. Jeho otec sa tiež volal Inocent, meno matky je neznáme. Rodičia vychovali zo svojho syna zbožného a horlivého kňaza. Keď roku 402 pápež sv. Anastázus I. umrel, vyvolili si biskupi a veriaci 18. mája Inocenta za jeho nástupcu.

Akonáhle bol za pápeža vyvolený, dal plnomocenstvo biskupovi v Solúne (Thessaloniki), aby jeho menom spravoval Cirkev v Ilýrii, terajšom Srbsku, Dalmácii a Chorvátsku. Sv. Viktriciovi, biskupovi v meste Ruen (Rouen) vo Francúzsku písal list, v ktorom ho poučoval a určil, že všetky roztržky medzi kňazmi vzniklé majú riešiť zhromaždení biskupi z celej krajiny; kto by sa z biskupov alebo z kňazov odvolával k inému súdu, má byť úradu pozbavený.

Sv. Augustín z Hippa na obraze Philippa de Champaigne

zdroj: wikimedia commons

Nariadil, aby kňazi a diakoni so ženami neobcovali a do manželstva nevstupovali. Biskupovi sv. Exuperiovi písal veľmi poučný list, v ktorom medzi iným hovorí, aby žiaden kňaz neodoprel kajúcnemu hriešnikovi na smrteľnej posteli rozhrešenie od hriechov; žeby ženy neboli ťažšie pokutované pre cudzoložstvo, než muži.

Prikázal, aby manželia, ktorí by za života druhej čiastky nové manželstvo uzavreli, boli exkomunikovaní. Na prosbu sv. Augustína vymohol horlivý pápež Inocent u cisára Honorio také prísne nariadenie proti bludárom – donatistom, že sa zriekli bludu, činili pokánie a späť do Cirkvi boli prijatí. Keď cisárovná Eudoxia poštvala svojho manžela Arkádia, syna Theodosia Veľkého, aby sv. Jána Zlatoústeho prenasledoval, zastal sa sv. Inocent tohto svojho veľkého arcibiskupa u slabého cisára.

Keď zlostná Eudoxia rozličnými úskokmi konečne u cisára vymohla, že sv. Jána Zlatoústeho (Chryzostoma), arcibiskupa Carihradského, do vyhnanstva roku 404 odsúdil a 57-ročný muž musel pešo a v horúčavách vykonať za 70 dní ďalekú cestu do Kukusu v Arménsku, kde tri roky v biede a trápení žil, – písal pápež sv. Inocent sv. Jánovi veľmi krásny utešujúci list. Medzi iným v ňom píše: *«Všetko musí vedieť pretrpieť, kto najprv v Boha, potom v svoje svedomie dôveruje. Dobrý a vznešený muž skúšaný býva trápením, ale nebýva premožený, lebo sväté písma ošetrujú jeho myseľ. Láska tvoja nech teší tvoje svedomie, drahý brat môj! To je útecha cnosti. Pred tvárou Pána nášho Ježiša Krista odpočívať bude duša tvoja v pokoji.»*

Prostredníctvom sv. Inocenta bol obrátený zlostný a bohaprázdný nepriateľ sv. Jána Zlatoústeho, Attikus. Sv. Inocent bol opravdivým utešiteľom každého v nešťastí postaveného. Kto sa obrátil k nemu o pomoc a radu, každému odpovedal vždy veľmi zreteľne. Cirkevnému snemu do Mileva písal:

«Vy pridržali ste sa nariadení starých Otcov, keď ste rozhodnutiu apoštolskej stolice predložili všetko, čo sa deje i v najvzdialenejších obciach, pretože všetky cirkevné záležitosti v celom svete podľa Božieho práva k apoštolskej stolici v Ríme majú byť predostierané.»

Socha sv. Inocenta v San Martino ai Monti, Rim

zdroj: wikimedia commons

Keď sa biskupi z Macedónie dopytovali na záležitosti, ktoré pápežská stolica už prv bola usporiadala, pokarhal ich, ako môžu pochybovať o tom, čo pápež už do poriadku uviedol.

Sv. Inocent zastával horlivo prednosť pápežskej stolice; preto písal i biskupovi Decenciovi v Gubbio, že všetci západní biskupi sú povinní riadiť sa podľa Cirkvi, ktorú sv. Peter v Ríme založil. V záležitosti bludného učenia Pelagia sa uskutočnili v Afrike dva cirkevné snemy. Oba snemy poslali svoje závery sv. Inocentovi, aby ich ako nástupca sv. Petra a námestník Boží na zemi ráčil potvrdiť.

A sv. Inocent bol vždy neunavene činný, aby upevnil jednotu a spojenie všetkých cirkví so stolicou sv. Petra v Ríme. O čistotu sv. viery bol veľmi starostlivý a horlil za ňu až do svojej smrti. Odsúdil bludy Pelagia a Celestia; vydal pamätný spis proti ich bludnému učeniu a zastával, že sa majú krstiť deti kresťanským rodičom narodené, čo títo bludári popierali. Sv. Inocent ustanovil i pôst v deň sobotný na pamiatku polozenia Tela Kristovho do hrobu.

Pápež sv. Inocent I.

zdroj: wikimedia commons

Pri všetkých svojich mnohých prácach nezabúdala sv. Inocent ani na svoju duševnú spásu. Ako bol prísny obranca sv. viery a dobrých mravov oproti druhým, tým prísnejší bol na seba. Pre jeho zbožný život bol nazvaný už za života svätým. Ako pápež riadil sv. Inocent svätú Cirkev pätnásť rokov, jeden mesiac a za desať dní. Posvätil a ustanovil v rozličných mestách 54 biskupov, v Ríme posvätil 30 kňazov a 15 diakonov po svojom boku. Ako sväto žil, tak i zomrel v Ríme 28. júla roku 417, kde bol slávne pochovaný.

Sv. Inocent sa vyobrazuje v pápežskom rúchu.

Modlitba

Ó Bože, popraj nám milosti, žeby sme na orodovanie svätého Inocenta, pápeža a vyznávača Tvojho, Tebe verne slúžili a večnú odplatu dosiahnuť si zaslúžili. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-inocent-i-papez-a-vyznavac/>